

Čís. 5953.

Spořitelní knížky, jež byly v držení někoho jiného než zůstavitele, nelze zařadit do soupisu pozůstalosti, třeba zněly na jméno zůstavitelovo. Pro vyloučení knížek ze soupisu stačí, zjistil-li pozůstalostní soud, že nebyly v držení zůstavitelově. Rozhoduje o tom, zda jest věc pojata do soupisu, čili nic, jest pozůstalostní soud oprávněn zjednat si vhodnými prostředky podklad pro své rozhodnutí, zda byl majetkový předmět v držení zůstavitelově, a nemůže vzájemně si odporující nároky na jednotlivé předměty pozůstalosti odkázat na pořad práva, pozůstalostní řízení za tím účelem přerušit a čekat až do rozhodnutí sporu. Ovšem jest tomu, kdo se míní býti stížen rozhodnutím pozůstalostního soudu, volno, domáhati se práva žalobou.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1926, R I 201/26).

Projednávaje pozůstalost po Matěji Š-ovi zamítl pozůstalostní soud návrh Kristiny Š-ové a Boženy Š-ové, by spořitelní knížky na jméno Kristiny Š-ové a Boženy Š-ové nebyly pojaty do pozůstalostního inventáře. Rekurzní soud vyloučil spořitelní knížky z inventáře, dav podle §u 2, druhý odstavec čis. 5 a §u 98 nesp. říz. doplnití řízení výsledkem přezvědných osob i stěžovatelek a dospěv k tomuto právnímu názoru: Když z vkladních knížek, do pozůstalostního inventáře pojatých, byly v době zůstavitelovy smrti tři v moci stěžovatelky Kristiny Š-ové a jedna v moci stěžovatelky Boženy Š-ové a každá ze stěžovatelek měla vůli s knížkou u ní jsoucí jako s vlastní nakládati, nelze pro skutečnost této držby ke knížkám s úspěchem tvrditi, že v téže době byly v zůstavitelově držbě, která by jediná podle §u 97 prvý odstavec nesp. říz. ospravedlňovala jejich zápis v inventář pozůstalosti jako jejich součástek.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu dědiček.

Důvody:

Stěžovatelky spatřují »hrubé porušení zákona« v tom, že rekursní soud nařídil, by bylo doplněno řízení výsledkem přezvědných osob, obou stěžovatelek Kristiny Š-ové a Boženy Š-ové a dotazem u berní správy, ač k tomu nebylo prý dle zákona podkladu, protože pozůstalá vdova i dcera Božena se k projednání dne 15. října 1925, jakkoliv obeslány, nedostavily a, ač vyzvány, nepodaly dědické přihlášky (§ 120 nesp. pat.), soupis majetku může býti sdělán též v jejich nepřítomnosti (§ 95 třetí odstavec nesp. říz.) a jeho skončení má býti uspíšeno (§ 98 druhý odstavec nesp. říz.). Avšak rozhodnutí rekursního soudu není zřejmě nezákonným. Stěžovatelky se přihlásily k dědictví výmínečně ze zákona. Bylo proto dle §u 92 prvý odstavec nesp. říz. poříditi soupis pozůstalostního jmění a to již také s ohledem na nezletilé spoludědice. Soupis musí obsahovati přesný a úplný seznam všeho jmění, ale jen takového, v jehož držení byl zůstavitel při své smrti (§ 97 prvý odstavec nesp. říz.). Zejména věci, dle udání cizí, mají býti zařaděny do soupisu, byly-li

v držení zůstavitelově a jejich hodnota se v inventáři uvádí a při výpočtu pozůstalého jmění se započítává jen tehdy, nezdají-li se vlastnická práva třetích osob býti jasnými. Toho se dožadovaly stěžovatelky a jsou nespokojeny s rozhodnutím druhé stolice, jímž proti usnesení pozůstalostního soudu byly vkladní knížky vyloučeny z inventáře. Leč neprávem. Neboť nedostává se tu jedné z oněch náležitostí, že knížky byly v držení zůstavitelově. Spořitelní knížky, jež byly v držení někoho jiného než zůstavitele, nelze zařaditi do soupisu, třeba zněly na jméno zůstavitelovo. V tomto případě jest však dokonce nesporno, že knížky ani na jeho jméno nezněly. Rekursní soud zjistil dodatečným šetřením, že byly v držbě Boženy Š-ové a Kristiny Š-ové. Stav majetku musí býti dle §u 98 nesp. říz. úplně vysvětlen prozkoumáním pozůstalostních spisů a listin po ruce jsoucích, výslechem nejen dědiců, nýbrž i příbuzných a domácích lidí a jinými vhodnými prostředky. Z úřední moci musí býti vyšetřena a rozhodnuta otázka, zda majetkový předmět má býti zařaděn do soupisu, třeba někdo proti tomu tvrdí okolností, jež lze uplatniti a prokázati jen řádným řízením ve sporu. Proto jest oprávněn pozůstalostní soud k účelu tohoto rozhodnutí, by prozkoumal pozůstalostní listiny, jež jsou po ruce, zejména i přiznání k dávce z majetku, po případě vyžádal si potřebná data dotazem u berní správy, by vyslechl nejen přímé účastníky pozůstalostního řízení, nýbrž i jiné osoby převzvedné a takto zjednal potřebný podklad pro své rozhodnutí, zda-li dotýčný předmět byl v držení zůstavitele a zda-li proto může a má býti zařaděn do soupisu; nemůže tedy vzájemně si odporující nároky na jednotlivé předměty pozůstalosti prostě odkázati na pořad práva, pozůstalostní řízení za tím účelem přerušiti a čekati až do rozhodnutí sporu. Ovšem jest ponecháno tomu, kdo se cítí nespokojeným s rozhodnutím pozůstalostního soudce, aby své domnělé právo uplatnil sporem, ať se jedná o nárok dědiců, že určitý majetkový předmět patří do pozůstalosti, neb o nárok, že majetkový předmět má býti z pozůstalosti vyloučen. Takto si tedy rekursní soud počínal zcela správně, neboť mu při jeho rozhodnutí bylo jediným dle zákona správným vodítkem, jelikož tu o případ dle třetího odstavce §u 104 nesp. říz. nejde, vyšetřiti věc z úřední moci jen tak dalece, zda spořitelní knížky byly či nebyly v držení zůstavitelově. Zjistiv pak dodatečným šetřením, že knížky v jeho držení nebyly, rozhodl správně, že se vylučují ze soupisu pozůstalostního jmění a důsledkem toho pak také nařídil současně odvolání výplatní záповědi.

Čís. 5954.

Žádá-li nepominutelný dědic se zřetelem na darování zvýšení povinného dílu, uspokojuje se jeho nárok především z pozůstalosti, pokud stačí; nestačí-li, může nepominutelný dědic požadovati na obdařených ku krytí schodku na svůj povinný díl vydání peněžitého daru neb darované věci.

Hojí-li se nepominutelný dědic pro svůj nárok pouze na pozůstalosti, jest rozhodným jedině poměr mezi nepominutelným dědicem a dědici ze závěti.